ühhestki asjast kül; mil aeal on temma truu omma liggimese wasto? Eks ta ei kisso iggas asjas omma pole ja ei karda seal jures patto egga ei tunne halledust," kui ta teist pettab, warrastab risub ja wahhest kogguni tappab!

Ni pea, kui temma moistma hakkab, ei olle temma sees tössidust ja tännalikko meelt, Jummala egga omma liggimise wasto. Allam pettab üllemat, kui ta truu ei olle ses, mis ta peab ollema, waid on päewa-petja, laisk ja holimata ommas ammetis, omma pole kiskudes! Üllem waewab saggedaste ommad allamad lia tö ja mu wisiga, omma ahnet himmo täites, kes ial kül ei sa."

Selle peale kostis Jehowa Jummal: „Mis teie arwate, kas teie üksi siin üllewel mind peate kiitma ja mulle tänno laulo laulma? Minna ollen sesamma ma peal, mis ma siin taewas ollen! Kes on teie seast, kes köik lodud hinged teab nimme pärast nimmetada?" Ja kui nad järrele mötlesid, siis ei leitud sedda kà nende seast; agga Jehowa Jummal ütles: „Wadake! innimestele ollen ma mele ja möistuse annud, parrem kui mu lomale, et ta teab head kurjast ärrawallitseda. Ma ollen temmale ette pannud önnistamist ja ärrawandumist, wallitsego temma isse, mis temma teab ennesele tarwis ollewad, sedda sowigo ja tehko temma ka teisele. Sedda kurja, mis temma teisele teeb ehk sowib, sedda peab temma mitme wörra sama ja waewa al ollema, kunni temma patto-unnest ärkab!"

Ristiinnimene wata!

Wötta kurjad mötted saata
Ommast ihhust hingest wälja
Enne, kui se aeg on hilja!
Pühhast kirjast sa jo tead,
Et sa kohto ette pead
Üks kord ikka tullema
Ja siis seal ka ollema.
Kül seal Ingli passun hüab
Kokko kutsuda neid püab,
Kes on ilmast ärra läinud
Kus nad mönda waewa näinud.